Bilag 2.

Skrivelse fra et mindretal i Ribe byråd til udvalget om offentlige arbejder.

Som repræsentanter for et mindretal i Ribe byråd siger vi tak, fordi vi har fået foretræde for udvalget for at fremføre vores synspunkt angående finansiering af den påtænkte forstærkning af Ribe diget.

Som bekendt er forhandlingerne om lovforslaget angående forstærkning af diget ført mellem Sønderjyllands amtsråd, Ribe amtsråd og ministeriet for offentlige arbejder.

Når det nu officielt er bekendtgjort, at Ribe amt og kommunerne er enige om byrdefordelingen, så er det kun en halv sandhed, hvad angår Ribe kommune.

Det er derimod rigtigt, at et flertal i Ribe byråd har bøjet sig for det pres, Ribe amtsråds repræsentanter og kontorchef Reider Jørgensen fra ministeriet for offentlige arbejder har lagt på Ribe byråds økonomiudvalg.

Det kan således nævnes, at da økonomiudvalget den 6. januar 1976 skulle tage stilling til det forhandlingsresultat, amtet havde opnået med ministeriet, hvor staten skal udrede 60 pct. af udgifterne og amtet 2/3 og kommunerne 1/3 af resten, meddelte et enigt økonomiudvalg, at man ikke kunne acceptere, at staten kun ville betale 60 pct.

Ribe amtsråd inviterede derefter økonomiudvalget til et nyt møde den 12. januar 1976, hvor også kontorchef Reider Jørgensen var til stede.

Efter at der var forhandlet en tid, meddelte amtsborgmester Frode Madsen, at såfremt man ikke kunne acceptere det af amtsrådet opnåede forhandlingsresultat, ville amtet tage tilbudet om betaling af 2/3 af de 40 pct. af bordet.

Da kontorchef Reider Jørgensen blev spurgt, hvad han mente, svarede han — Et spørgsmål af den art kan faktisk kun besvares af ministeren, men med det forbehold han måtte tage, kunne han kun mene, at såfremt der ikke var enighed mellem amt og kommuner, ville der være fare for, at hele digeprojektet ville blive væsentligt forsinket.

Over for dette pres bøjede et flertal af Ribe byråds økonomiudvalg sig, idet man ikke med stormfloden i erindring den 3. januar 1976 turde tage ansvaret for en forsinkelse af projektet.

Samme aften var der byrådsmøde i Ribe, hvor sagen blev behandlet. Det kan nævnes, at ingen af byrådets medlemmer var bekendt med forslaget på forhånd, idet det var med uden for dagsordenen. Resultatet af forhandlingerne endte med, at et flertal af byrådet ligeledes bøjede sig for det pres, økonomiudvalget havde været under og dermed accepteret statens tilbud med et statstilskud på 60 pct. af udgifterne til digearbejdet.

Vi, der er her til stede som repræsentanter for et mindretal af Ribe byråd, mener ikke at statens bidrag på 60 pct. er acceptabelt, når man sammenligner med den politik der i øvrigt føres her i landet.

Vi mener også at forhandlingerne om finansiering af digeforstærkningen er ført på et forkert grundlag, idet man delvis har skelet til loven af 1909, hvor statens bidrag var 59,6 pct. I den forbindelse bør man gøre sig klart, at staten på daværende tidspunkt kun i ringe grad ydede store tilskud, sammenlignet med forholdene i vore dage.

Desuden har man hævdet at flere opgaver decentraliseres til amter og kommuner, da de nu har en sådan størrelse, at de skulle kunne klare flere opgaver selv. Men da må man huske på, at når flere opgaver klares lokalt, sker det på baggrund af, at staten yder et tilskud efter objektive kriterier, og under disse kriterier hører vandløb og diger jo ikke.

I øvrigt føres der jo her i landet på andre